

Camí ramader de la Serra

Palau-solità i Plegamans

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Travessa el municipi des de l'extrem nord-est fins al sud-est

Coordenades:

Latitud: 41.59098
Longitud: 2.18421
UTM Est (X): 432007
UTM Nord (Y): 4604686

Classificació

Número de fitxa 08156 - 196
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Obra civil
Estil / època: Medieval Modern Contemporani
Segle XIV-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: Llei 3/1995, de 23 de març, de vies pecuàries.
Accés Fàcil
Ús actual: Simbòlic
Titularitat Pública
Titular: Generalitat de Catalunya
Autoria de la fitxa Virgínia Cepero González
Data de registre de la fitxa: dt., 03/07/2018 - 02:00

Descripció

El camí ramader de la Serra és un camí molt antic, que s'esmenta ja com a camí ramader en la documentació de l'any 1563. Surt del castell de Montbui (Bigues i Riells), important nus de camins ramaders, i travessa diversos municipis del Vallès fins a entrar a Palau-solità i Plegamans per la

urbanització de can Falguera. Segueix pel mig del bosc, vorejant la urbanització per la dreta i, més endavant, pel barri dels Turons per l'esquerra. A dalt del carener, deixa la pista principal i davalla cap a una residència de gossos, per la dreta, fins a sortir al carrer asfaltat, a l'esquerra del castell de Plegamans. Després el camí esdevé un carrer molt ample que davalla fins a uns camps. En aquest punt, discorre pel marge dret del camp fins a trobar la carretera de Sabadell a Granollers, que travessa. Després, el camí voreja per l'esquerra d'uns transformadors elèctrics i passa pel mig d'uns camps, on arriba a Mollet del Vallès.

Història

Els camins ramaders neixen a l'edat Mitjana per la necessitat de traslladar els ramats cap a muntanya per garantir bones pastures a l'estiu i retornar-los a l'hivern, quan els prats es cobreixen de neu. Al llarg de l'edat Moderna, els camins ramaders es consoliden i al voltant dels segles XVIII i XIX la transhumància arriba al punt àlgid.

A Catalunya hi ha tres grans zones de transhumància: la de ponent, la de les terres de l'Ebre i la de la zona central i oriental, a la que pertany el nostre camí.

El camí ramader no és una servitud de pas, sinó que és part integrant del domini públic (juntament amb els cursos fluvials, la costa i les carreteres). Per tant no són del propietari de les terres que travessa ni tampoc de la ajuntaments sinó que, tal i com estableix la llei, les carrerades són "béns de domini públic de les comunitats autònomes".

Bibliografia

MIRALLES, F.; QUERALT, A.; SALA, P. (2003). "Els camins ramaders del Vallès Oriental". Ponències: Anuari del Centre d'Estudis de Granollers. Granollers: Centre d'Estudis de Granollers, p. 49-93.